

Hrozí preľudnenie planéty? Naopak, prichádza doba demografického úpadku a vyludňovania vidieka

- CZ24 News | 21. února 2021

Ak by sme parafrázovali slávnú úvodnú vetu Karla Marxa z *Komunistického manifestu* a skombinovali ju s obavami maltuziánov, tak by sme mohli povedať, že od 19. storočia „Európu obchádzalo strašidlo preľudnenia planéty“. A toto strašidlo vytrvalo obchádzalo vedecké inštitúcie, politikov, aj médiá až do nedávnej doby. Neúprosná realita však vystavila svoj súd aj tejto ďalšej „vedeckej“ dcére osvieteného 18. storočia a pokrokového 19. storočia, ktorá nás obšťastňovala svojím vyvolávaním paniky takmer 200 rokov.

Populačná bomba dotikala

Panika sa začala stupňovať v 60. rokoch a bola častou súčasťou argumentácie v prospech umelých potratov a antikoncepčných piluliek. V roku 1968 vydali manželia Paul a Anne Ehrlichovci zo Stanfordovej univerzity slávnu knihu *Populačná bomba* (The Population Bomb), v ktorej tvrdili, že vďaka premnoženiu ľudí na planéte, začnú čoskoro ľudia v miliónoch umierať od hladu. V čase keď Ehrlichovci vyvolali medzi akademikmi, ale aj zasvätenou verejnosťou paniku, zažíval svet maximálne tempo rastu ľudskej populácie, ktoré dosahovalo 2,1% ročne. Od konca 60. rokov potom stúpol počet obyvateľov z 3,5 miliardy na súčasných 7,67 miliardy.

Tento nárast sa odrazil nielen na posilnení neomaltuziánskych tendencií medzi politikmi a vedcami, ale mal dopad aj na zmýšľanie ľavicovo liberálnych environmentalistických subkultúr, ktoré ale časom transformovali pôvodný strach z hladu (keď sa ukázalo, že potravín je skôr nadbytok), na strach z toho, že úbohá Matka Zem, ako začali v duchu nového pohanstva nazývať našu planétu, sa kvôli premnoženiu a prílišnej konzumácii potravín, dusí a upadá na tele. To má byť spôsobené podľa

nich prílišnou produkciou a konzumáciou mäsa nezodpovednými masami, ale aj prílišným vylučovaním exkrementov druhom homo sapiens (aj jeho malých detí), čím sa údajne zvyšuje uhlíková stopa.

Tak či onak, či už by malo premnoženie spôsobiť všeobecný hlad alebo udusenie Matky Zeme, všetko nasvedčuje tomu, že vývoj sa bude v nasledujúcom storočí uberať úplne opačným smerom. Ľudstvo začína svoje množenie výrazne spomaľovať a do konca storočia predpokladajú zmetení vedci výrazný úbytok obyvateľstva na planéte.

Príčiny? V prvom rade emancipácia žien, ale aj štátom a spoločnosťou propagovaná antikoncepcná mentalita pohlavného života, ukladajúca neustále averziu a strach z tehotenstva do hláv žien a mužov, a samozrejme úpadok náboženského cítenia a myslenia. Jednoducho povedané, celkové upriamenie ľudstva na ten najvulgárnejší hedonizmus a snahu utrhnúť si pre seba zo svetských pôžitkov čo najviac.

Výsledky v podobe klesajúcej pôrodnosti na seba nedali dlho čakať. Radosť maltuziánov však narazila na krutú realitu – zúfalo prestarnutú populáciu, ktorá je zvyknutá na štedrý sociálny systém. Ten však, vzhľadom na klesajúci stav mladých a práceschopných ľudí bude zrejme čím ďalej tým ťažšie užiť.

Najprv začala klesať pôrodnosť v Európe, ktorá kultúrnu a sexuálnu revolúciu 60. rokov priviedla na svet. V jej najpokrokovejších štátoch, napríklad v Anglicku, klesala priemerná pôrodnosť z 1,9 dieťaťa na ženu v roku 2012, na 1,65 dieťaťa v roku 2019, a to aj napriek privalu žien z Afriky a Ázie, ktoré dlhodobo v Anglicku vylepšovali štatistiku pôrodnosti. Evidentne aj ony pochopili, že užiť si život znamená niečo iné ako rodiť deti. V Škótsku sa miera pôrodnosti prepadla ešte hlbšie z 1,67 dieťaťa v roku 2012 na 1,37 dieťaťa v roku 2019, čo je možno vysvetliteľné menším počtom migrantov, ktorí preferujú veľkomestské aglomerácie juhu britských ostrovov, pred chladným a vlhkým Škótskom.

V poslednom desaťročí sa však úpadok pôrodnosti začal výrazne prejavovať aj v tzv. rozvojových krajinách ako India, Thajsko alebo Irán, v ktorom vládni predstavitelia s údivom zistili, že pôrodnosť v ich moslimskej krajine klesla na 1,7 dieťaťa na ženu a preto sa rozhodli prestať vydávať antikoncepciu a vykonávať umelé potraty. Štúdia publikovaná na vplyvnom portáli The Lancet¹ uviedla, že množstvo ľudí na planéte dosiahne svoj vrchol omnoho skôr, ako sa predpokladalo: v roku 2064 by malo byť na Zemi 9,73 miliardy ľudí. Tento stav sa však v roku 2100 má zmeniť poklesom počtu ľudí na 8,79 miliardy. Podľa autorov bude mať pokles natality výrazné „*ekonomické, sociálne, ekologické a geopolitické dopady*“. Podľa modelu, ktorý autori na portáli prezentujú, sa má do konca storočia zmenšiť populácia v 23 krajinách na menej ako polovicu. Medzi ne patria napr. Španielsko, Taliansko, Čína alebo Ukrajina. Konkrétne Čína, aj vďaka svojej kontroverznej politike jedného dieťaťa, by mala do roku 2100 prísť až o 48% svojej populácie.

Svet duchov

To, čo vyzerá na prvý pohľad len ako futurologická zábava niekoľkých akademikov, ktorej realizácia nastane až za sto rokov, sa však začína už teraz odohrávať priamo pred našimi očami. Vymierať totiž začínajú niektoré krajiny a národy už teraz, kým pri iných „menej rozvinutých“ si natalita zo zotrvačnosti ešte udržiava, napriek rapídному poklesu, schopnosť dopĺňať starnúce a umierajúce ročníky. Avšak tiež len dočasu.

Bolo pravdepodobné, že proces vymierania začne tam, kde sa pokrok zrodil – v Európe. A tak sa aj stalo. Ako prvý prejav starnutia populácie a nedostatku mladých ľudí sa vynorilo masívne vyludňovanie vidieka. Toho vidieka, ktorý bol prácne kolonizovaný celé stáročia, krok za krokom, kultivovaný a doslova vytrhnutý divočine z pazúrov. Expanzia človeka sa pomaly, ale isto mení na

útek.

Najopustenejšími regiónmi Európy sa momentálne stali španielsky a taliansky vidiek. Celé oblasti Galície a Kastílie sú plné vyludnených dedín – tzv. dedín duchov. Mark Adkinson, britský občan naturalizovaný v Španielsku popisoval pre časopis *Observer*, ako jeho realitná kancelária Galician Country Homes beznádejne ponúka tisíce nehnuteľností na vyludnenom vidieku a uviedol, že jeden jeho zamestnanec neustále obchádza vidiek a necháva v schránkach opustených domov letáky s ponukou na odkúpenie. Nikto však nereaguje, pretože dedičia nehnuteľností prestali na vidiek chodiť. „*Som tu už 43 rokov. Veci sa zásadne zmenili. Mladí odišli do miest, ich rodičia zostarli a sťahujú sa bližšie k nemocniciam. Akonáhle už nevládzete šoférovať, tak nie je dobré uviaznúť v horách,*“ hovorí Adkinson.

Podobnú situáciu, s menšími či väčšími rozdielmi, môžeme sledovať po celej Európe. Útek z ťažko dobytého vidieka je pozorovateľný, aj keď stále v menšej miere ako na Západe, aj vo východnej časti Európy. Na Slovensku dostal podobu hromadnej migrácie obyvateľstva z východnej časti Slovenska na jeho západ. Milovníci vidieka sa utešujú tým, že okolo Bratislavy a krajských miest sa zaludňuje vidiek a usudzujú z toho, že náš vidiek nevymiera. Pletú si však len vytvárania satelitných ubikácií na prespávanie v blízkosti rozrastajúcej sa megapolis, s udržiavaním reálneho vidieka. Reálny vidiek, vidiek stáročnej kolonizácie sa vyludňuje rapidným tempom, a pokiaľ štatistiky predpokladajú v seneckom okrese nárast obyvateľstva o 65% v priebehu 10 rokov, tak je jasné, že títo ľudia musia prísť z iných častí Slovenska, ktoré sa tým pádom vyludnia.

Keď sa tieto preludnené dediny v okolí veľkých miest postupne pospájajú a vytvoria súvislý prstenec veľkomestských predmestí, potom mýtus o ich vidieckom charaktere definitívne zanikne.

Nejde však len o Európu. Japonsko, ktoré sa snažilo opičiť po euro-atlantickej civilizácii najusilovnejšie zo všetkých, sa prebojovalo na čestné prvé priečky vo vyludňovaní. Japonsko, podobne ako Španielsko, je plné dedín, v ktorých sa nachádzajú *akija* – domy duchov. Podľa štatistiky je v Japonsku opustený každý ôsmy dom. Nepomáha ani snaha japonských obcí prilákať nových osadníkov: ponúkajú preplatenie renovácie, alebo dokonca rozdávať domy mladým rodinám zadarmo. Bez záujmu. Povaha a myslenie človeka, dlhodobé masírované hedonistickým spôsobom uvažovania, bez transcendentálnych podnetov, sa nedá zmeniť za deň, ani za rok.

Realita je neúprosná: do polovice storočia sa má populácia Japonska znížiť zo 127 miliónov na 100 miliónov, alebo ešte menej a už v roku 2033 má do kategórie *akija* spadať každý tretí dom.

Volanie divočiny

V reálnom svete vyludnenie vidieka neznamena prázdno, ale návrat divočiny. Človek pri kolonizácii prírody musel divočinu potlačiť, zvieratá vyhnať do lesov a polia aj obydlia chrániť pred divočinou. Keď zmizli ľudia, vrátila sa divočina.

Environmentalistami málo propagované a uvádzané skutočnosti hovoria jasno rečou: plocha zalesnenia sa od roku 1990 zväčšila takmer v každom štáte Európy, vrátane Slovenska. Výrazne sa rozmnožil počet divej zveri a predovšetkým sa jej výskyt posunul smerom k ľudským obydliam, ako máme možnosť na Slovensku sledovať denne. Celoplošne nie je príčinou tohto javu nedostatok potravy v lesoch, ale absencia ľudskej civilizačnej expanzie na vidieku. Z tohto pohľadu predstavuje nárek ochrancov prírody zaujímavú formu pokrytectva veľkomestských liberálov, túžiacich vo svojich veľkomestských bytoch a domoch zaspávať s vedomím, že za hranicami ich ekologickej megapolis sa nachádza panenská príroda.

V Japonsku sa množia v opustených regiónoch dovtedy ojedinelé ázijské čierne medvede, ktoré

chodia hodovať na nezobranej úrode ovocia, pamiatke to, na bývalých ľudských pánov vidieka. V Španielsku sa podľa profesora José Benayasa z madridskej Univerzity Alcalá, dokonca rozloha lesov zväčšila v porovnaní s rokom 1900 z 8% na 25%, čiže sa strojnásobila. To všetko na úkor poľnohospodársky obrábanej pôdy. Podľa neho bude pokles populácie tento trend násobiť, pretože už nebude treba nakrmiť toľko ľudí.

Ďalšími štátmi, ktoré vykazujú zväčšenie zalesnenia a zhustený výskyt divej zveri sú Francúzsko, Taliansko alebo dokonca aj Rumunsko, ktoré ani predtým nemalo povesť nejakej kultiváciou príliš zasiahnutej krajiny. V poslednom desaťročí v nich, podobne ako v celej Európe, pribudli veľkí predátori: rysy, rosomáky, medvede hnedé a vlky. Profesor Benayas tvrdí nasledovné: *„Modely ukazujú na to, že tento proces bude pokračovať minimálne do roku 2033.“* V Španielsku vlk iberský vylepšil svoje počty z úbohých 400 na 2000. Početné vlčie svorky dnes v galícijských dedinách duchov lovia divé prasatá a srnce, ktorých populácie tiež úspešne vzrástli. Po prvýkrát za 150 rokov tam spozorovali medveďa hnedého. Nie nepodobná je situácia ohľadom zvyšovania počtu divej zveri aj na Slovensku.

Napriek neustálemu nárastu počtu medveďov a vlkov, a ich útokom na salaše s ovcami, sú však tieto zvieratá predmetom neustálej kampane ekológov a ochranárov, ktorí ich prezentujú, v duchu ľavicových blúznení, takmer ako ľuďmi utláčanú minoritu. O premnožení medveďov, ktorí chodia navštevovať svojich ľudských „kamarátov“ priamo na sídliská, či stádach sŕn a diviakov ani nehovoriac.

Radost ľavicových ekologických utopistov sa však zrejme blíži k svojmu terminálnemu štádiu, podobne ako to bolo pri iných utopických šialenstvách. Vo vyludnenom a prestarnutom svete, v ktorom ako prvé začínajú vymierať tie vyspelejšie civilizačné zložky, sa budú len veľmi ťažko financovať ich požiadavky na vytváranie ekologickej oázy, rozprestierajúcej sa od severného až po južný pól. Afrických a ázijských migrantov ich ekologické táraniny zaujímať nebudú a akonáhle sa rozpadne sociálny systém vymierajúceho európskeho okruhu, tak sa migranti posunú späť do mediteránneho tepla.

V prudko sa zalesňujúcej a divou zverou okupovanej Európe sa možno o nejaký čas v chátrajúcich veľkomestách, ďaleko od vyvolených elít, ktoré sa pravdepodobne uchýlia do lepšie zabezpečeného centra, budú krčiť potomkovia ekológov a dúfať v miernu zimu, ktorá nevyženie z blízkych lesov divú zver priamo pred ich dom.

Autor: Branislav Michalka

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>